

Warszawa, 3 lutego, 2010r.

Deklaracja w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 roku

1. Przedstawiciele Ministerstw Rolnictwa Bułgarii, Cypru, Estonii, Litwy, Łotwy, Polski, Rumunii, Słowacji i Węgier uzgodnili, co do ogólnych kierunków, następujące stanowisko.
2. Uwzględniając dotychczasowy dorobek Wspólnej Polityki Rolnej, a także mając na względzie jej przyszłe wyzwania, uważamy, iż Wspólna Polityka Rolna po 2013 roku będzie miała kluczową rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego, silnej pozycji konkurencyjnej UE na globalnym rynku rolnym oraz zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich w UE.
3. Jesteśmy przekonani, że silna i efektywna WPR jest nieodzownym elementem przyszłej, stabilnej Europy. Unia Europejska nie będzie w stanie osiągnąć swoich ambitnych celów w kontekście przyszłej strategii UE 2020, bez żywotnego, wielofunkcyjnego rolnictwa i obszarów wiejskich.
4. Aby rolnicy mogli rozwijać działalność oraz inwestować w europejski potencjał rolnictwa musimy zagwarantować im stabilny, przyzwoity i sprawiedliwy poziom dochodów w świetle rosnącej zmienności rynku. Będzie to wymagać opracowania ram prawnych, umożliwiających reagowanie na sytuacje kryzysowe i skrajną niestabilność rynku.
5. Dla zapewnienia skuteczności i efektywności WPR w realizacji jej zadań także w przyszłości, kolejne zmiany tej polityki powinny zachować w pełni jej wspólnotowy i solidarny charakter, w szczególności w wymiarze finansowym. Rozszerzony katalog funkcji i zadań WPR i ich wspólnotowy charakter, wymagają zapewnienia odpowiedniego poziomu finansowania wspólnotowego tej polityki po 2013 r., co najmniej na poziomie odpowiednim do jej celów i wyzwań. Dalsze zmniejszenie budżetu WPR powadziłoby do zróżnicowania poziomu wsparcia rolnictwa w różnych państwach członkowskich i przyniosłoby realne zagrożenie dla integralności rynku wewnętrznego.
6. Sukces przyszłej WPR, czyni koniecznym powiązanie wsparcia finansowego z aktualnymi i przyszłymi celami, co wymaga odejścia od historycznych, nieuzasadnionych obecnie kryteriów alokacji.

7. Płatności bezpośrednie powinny pozostać ważnym instrumentem WPR dla wsparcia i stabilizacji dochodów rolniczych oraz dostarczania społeczeństwu dóbr publicznych.
8. Dlatego płatności bezpośrednie powinny być:
 - nie powiązane z parametrami historycznymi (intensywnością produkcji),
 - alokowane według kryteriów odzwierciedlających obecne i przyszłe cele;
 - uproszczone i stosowane w sposób jednolity, aby zapewnić uczciwą konkurencję i rozwijać zrównoważone rolnictwo w całej UE;
 - uzupełnione o dodatkowe rekompensaty w ramach pierwszego lub drugiego filaru w oparciu o obiektywne kryteria, odnoszące się do specyficznych problemów, z którymi borykają się obszary wiejskie
9. Ponieważ działalność rolnicza i produkty wytwarzane w Europie muszą spełniać wysokie standardy jakościowe wymagane przez europejskie społeczeństwo, konieczne jest, zapewnienie konkurencyjności wobec importowanych produktów.
10. Dla sprostania rosnącej konkurencji zewnętrznej i niestabilności międzynarodowych rynków rolnych, konieczne jest zapewnienie mechanizmów interwencji rynkowej. Są one potrzebne by zapewnić siatkę bezpieczeństwa, stabilizującą w przyszłości warunki produkcji, zapewniając jednocześnie bezpieczeństwo żywnościowe UE. Nie należy zapominać o instrumentach zarządzania kryzysowego i zarządzania ryzykiem, które mogą zapobiec kryzysom a nie tylko rozwiązywać problemy, które już się pojawiły.
11. Także po 2013 r. należy wspierać rozwój obszarów wiejskich w ramach WPR w celu przyspieszania zmian strukturalnych, modernizacji, poprawy konkurencyjności, dostarczania środowiskowych dóbr publicznych i zmniejszania różnic rozwojowych wewnątrz rozszerzonej UE.
12. Niezbędne jest dalsze uproszczenie WPR w celu ograniczania jej kosztów wdrożeniowych zarówno po stronie instytucji UE, państw członkowskich jak i samych beneficjentów, dzięki czemu polityka ta stanie się także bardziej zrozumiała dla rolników, a także dla podatników .
13. Potwierdzając konieczność dalszej ewolucji Wspólnej Polityki Rolnej, postulujemy właściwe odzwierciedlenie roli i wartości tej polityki, w obszarze rolnictwa, środowiska, a także jej wkładu w cele społeczno-ekonomiczne Wspólnoty i dążenia do osiągnięcia

dalszej integracji i spójności terytorialnej na poziomie Wspólnoty, państw członkowskich i regionów.